

Skjon, han afgiver over en Ansøgers eller Andragers personlige Egenskaber, medmindre ham overbevises at have forsætliggen forebragt Usandhed, eller tilføjet Vedkommende egentlige Urefornærmelser. Iøvrigt forholdes med Hensyn til Ansøgnings og Klagers samt andre Andragenders Forfættelse og Indsendelse overeensstemmende med Forordningen af 15de December 1820; men, saafremt Dyrigheden, i Henhold til denne Forordnings § 8, maatte finde Anledning til selv at indsende Sagen til vedkommende Sted, bør dog forinden de Paagældende gjøres bekendte med de derover afgivne Erklæringer.

b. At derefter tilføies:

§ 2.

Ligesom enhver Ansøger, Klager eller anden Andrager bør meddeles de ovennævnte Erklæringer, saaledes bør disse paa samme Maade leveres andre i Sagen Interesserede, som af Dyrigheden paalægges en passende Frist, der ikke uden sær gyldig Marsag maa forlænges, inden hvilken de have, under en passende daglig Mulst, at fremkomme med de Erklæringer eller Dplysninger, hvortil de finde sig anledigede, og maa ingen af de Paagældende erklære sig oftere end to Gange over Sagen, medmindre nye Erklæringer eller andre Dplysninger fra Autoriteternes Side dertil maatte give Anledning; men skulde Noget ønske at foretage Videre, end hvad overeensstemmende hermed er ham tilstodt, bliver det af vedkommende Ministerium at afgjøre, hvorvidt dertil findes tilstrækkelig Anledning, hvorved dog bør sees hen paa, om han har haft fornøden Tid til at iværksætte, hvad han endvidere finder fornødent, i hvilket Tilfælde ham, under ingen Omstændigheder, maa tilstaaes forlænget Frist.

Til § 3.

c. At denne Paragraph aldeles bortfalder.

2) Forslag af C. C. Møller (Hjørring Amts 3die Valgfreds):

Principaliter:

At Lovforslaget med alle dets Committee-Indstillinger og Endringsforslag forkastes.

Subsidiariter,

til Mindretallet (Notwitts) Indstilling: Det første Punktum af Indstillingen billiges; hvorimod Fortsættelsen foreslaaes redigeret som følger:

„Naar samme er forsynet med alle fornødne Erklæringer bliver den, forseglet eller usforseglet, efter Dyrighedens Skjon, nende at tilbagelevere Supplicanterne, som da selv besørge samme indsendt til den afgjørende Autoritet, medmindre de, dersom Andragendet er tilbageleveret usforseglet, paany ville ytre sig, i hvilket Tilfælde alle Documenterne skulle indleveres til den Autoritet, fra hvem samme ere remitterede, til videre Fremsendelse. Dog skal det staae Dyrigheden frit for, i enkelte Tilfælde, hvor Uleilighed eller Forsinkelse kunde flyde af denne Fremgangsmaade, selv at indsende Sagen til vedkommende Sted, hvilket isærdeleshed bliver at iagttage, hvor Sagens Fremme paa nogen Maade interesserer det Offentlige.“

Aldeles subsidiarit,

til Mindretallet (Ballentins) Indstilling: At §§ 1 og 2 sammendrages til een Paragraph, som redigeres saaledes:

„Naar Noget indgiver en Ansøgning, der gaaer ud paa Erhvervelsen af en eller anden borgerlig Rettighed eller Næring, skal den Autoritet, til hvem Ansøgningen indgives, og saadant deri forlanges, være pligtig at sende den usforseglet tilbage til Ansøgeren, ledsaget af Autoritetens egen saavel som alle Andres i samme Anledning afgivne Erklæringer og Dplysninger i originali. Andrageren kan da, efter muligt paany at have yttret sig, indsende sin Ansøgning, enten til samme Autoritet, eller til den, hvem Afgjørelsen tilkommer.“ og at de øvrige Paragrapher flyttes i Nr. derefter.